

Prisen paa vor Hovedartikel, vi se jo alle Smørberetningerne efter. Et Faktum er det, at Margarinek er falden; det kunne de Herer regne sig til Fortjeneste, der have været med at vedtage den Lov. Jeg har ikke fra min Side reist noget Ansøgning paa dem; de Herer have gjort en god Ting derved for Smaafolk, thi Margarine er falden, og efter den Kvalitet, den har, kan man ikke sige Andet, end at Loven har virket godt. Jeg tror derfor, det var Arret, naar det ærede Medlem for Bræsto Amts 3die Valgkreds troede at kunne tage Anledning af, at Margarine var nævnt, til at sige, at det var et Bevis imod denne Lov. Nei, det er en god Ting, at vi have Lovgivning paa dette Omraade, om vi ogsaa ikke ere komne saa langt, som jeg kunde have ønsket; men det kommer vi nok, naar vi kommer dertil næste Gang. Margarine er falden i Pris, og det have de, der skulle købe den, ikke Noget imod. Saaledes antager jeg ogsaa, at dette Lovforslag ikke vil bidrage til, at sunde Levnetsmidler ville blive forhøiede i Pris, men at de Levnetsmidler, hvormed der drives Bedrageri, ville synke meget i Pris, saa at det kun vil blive til Skade for dem, der ville bedrage. Jeg haaber, at naar den ærede Minister fremdeles stiller sig paa det moderate Standpunkt, som han nu er kommen til efter 10 Mars Overveelse, saa ville vi komme et Stykke frem paa dette Omraade, og saa faae vi saadanne Apparater, at efter en Aarrække vil det vise sig, ligesom med Hensyn til Margarine-loven, om vi kunne gaa videre paa den Vej eller ikke, thi saa vil der foreligge saadanne Oplysninger, at man bedre kan træffe Bestemmelse i denne Henseende, end man maaste kan i Dieblisset.

Bjørnbak: Jeg vil blot gjøre en kort Bemærkning. Da det ærede Medlem, der nu satte sig, fremdrog, at jeg ikke med Barme havde støttet Forslaget om et Laboratorium i Sjælland, maaste særlig i Aarhus, skal jeg sige, at selvfølgelig er jeg en Ven af dette, ligesaa vel som af enhver anden Foranstaltning, der gaar ud paa at modvirke den stærke Centralisation og altsaa virke for Decentralisation paa mangfoldige Omraader, men da Spørgsmaalet om et Laboratorium i Aarhus allerede var fremdraget af Andre, fandt jeg ingen særlig Anledning til at komme ind paa dette, men jeg vil nødig misforstaas saaledes, som om jeg stod løslig overfor denne Sag. Jeg betragter det i den Grad som givet, hvis man ønsker flere Laboratorier — og det udtalte jeg jo tydeligt, at man maa have — at saa skulle selvfølgelig ikke alle

disse ny Anstalter ligge i Kjøbenhavn, men i de forskjellige Provindser.

G. F. Larsen: Jeg skal overfor det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) tillade mig at bemærke, at jeg tror ikke, at der bestaar den Uoverensstemmelse mellem den ærede Minister og mig, som han mente at kunne paapege. Jeg har om Undersøgerne ganske vist udtalt, at de behøvede ikke at være fremragende Kemikere, men jeg har ikke sagt, at de behøvede nogen Uddannelse. Tværtimod har jeg forudsat og ogsaa udtalt, at de burde have særlig Uddannelse i den specielle Gren af Kemien, som man kunde kalde Forsøkskning af Levnetsmidler, thi det er virkelig en hel Videnskab, en Specialitet, og den bør de selvfølgelig kjende, for at de kunne holde Die med, hvilke Varer der til enhver Tid fremkomme, som kunne berygtes at være forfalskede. Det er Noget, man ikke kan forlange, at det almindelige Politii skal have sin Opmærksomhed særlig henvendt paa; thi det forudsætter for omfattende Kundskaber. Man har ganske vist brugt det almindelige Politii til at anstille Mælkprøver og lignende Undersøgelser til enkelte Tider, men at det stadig skulde have sin Opmærksomhed henvendt paa Varemarkedet i den Henseende, vilde være uoverkommeligt for Politiet, ligesom det vil være uoverkommeligt for Publikum, hvad der jo ogsaa har været omtalt, at det kan hjælpe sig selv. Nei, det kan det ikke. Det er ikke nok at tro, at Laboratoriet kan gjøre Nytte, naar det ad saadanne tilfældige Veie skal gjøres opmærksom paa, hvilke Forsøkskninger der foregaar, men vi maa have et Apparat, der sætter sig i Forbindelse med selve Varemarkedet, og det kan neppe indrettes paa en væsentlig forskjellig Maade fra, hvad der her er foreslaet. Jeg tror ikke, at hvad jeg har udtalt, i nogen væsentlig Henseende fjerner sig fra, hvad der er den ærede Justitsministers Mening.

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal ikke forlænge Diskussionen, men jeg vil blot gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad der er fremkommet, siden jeg sidst havde Ordet. Jeg skal da bemærke, at jeg skulde Intet have at erindre imod, hvis man skulde komme til det Resultat, at det vilde være bedre at vende tilbage til den oprindelige Tanke i Lovforslaget, nemlig at nævne visse bestemte Arter af Levnetsmidler som dem, der i det Mindste fortrinvis skulde være Gjenstand for Efterforsyn. Hvis man skulde ønske det, tror jeg ikke, at det kan være Noget til Ginder der-